

„GAZETA TRANSILVANIAI”
 TIPOGRAFIA:
 BRĂȘOVU, piața mare Nr. 22
 Se scrie în franceză sau se primosește. Manuscrisurile nu se resping.
 Birouri de distribuție:
 Brașov, piața mare Nr. 22
 Inserate mai primesc în Viena:
 Anonim: Mess. Haasenstein & Vogler
 (Oldo Maso), emri. Schalk, A. Kiss
 Henschel, J. M. Duka, A. Oppá, J. Doy-
 berg, In Su. Aposta: A. F. Göll-
 berger An on Mess. Schalk, Bernad:
 in Frankfurt: G. L. Döbele in Ham-
 burg: A. Blücher
 Prețul inserațiilor: o serie
 garzonă pe o săptămână 6 or.
 și 80 or. Ambra pentru a pu-
 blicare. Publicari mai dese
 după tariful învoială.
 Be-lime pe pagina III-a a
 sora 10 or. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIAI.

ANUL IV.

„Gazeta” este în să-care di.
 Anonimabile: Pe un an 12 fl., pe 6 luni
 6 fl., Pe 3 luni 3 fl.
 Pentru Românii și străinilor:
 Pe un an 40 franci, pe 6
 luni 20 franci, pe trei luni
 10 franci.
 Se primumă la toate stă-
 postale din țară și din a-
 rări și la dd. colectori.
 Abonamentul pentru Brașov:
 Ia administrație, piața mare
 Nr. 22. etagiul I.: pe un an
 10 fl., pe 6 luni 5 fl., pe
 luni 2 fl. 50 or. On dăsu-
 casa: Pe un an 12 fl., pe
 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Un exemplar 5 or. v. a. sau
 15 bani.
 Atât abonamentele cât și
 inserațiile sunt a se plăti
 înainte.

Nr. 34

Brașov, Mercuri 13 (25) Februarie

1891.

Brașov, 12 Februarie v.

Nu de multă a fost o deputație de lucrători la regele Belgiei, ca să-l războie, să influențeze cu autoritatea sa regală în favoarea votului universal. Regele însărcinase pe un colonel din armată să-l conducă la audiență, pentru că, duse el, *armata stă peste partide*. După ce deputația își espuse dorința, regele îi răspunse dicându între altele: „Ași dori să știu fericit pe toți cetățenii Belgiei; lucru dureros însă că acesta nu atâră numai dela mine. O promisiune nu v pot da, căci așa cădă din rolul prescriș unui monarch constituțional, dăr așa fi aplecat să mijlocescă între partide, dăcă acesta mi s'ar face cu puțință”.

Fără de voiă ne-amă adusă aminte de aceste cuvinte ale regelui Belgiei, când amă cetit articolul de fondă din „Budapesti Hirlop” dela 22 Februarie a. c. în care monarchul nostru este înfățișat în rolul unui om de partidă, nu a unui capă al statului, care stă peste partide, puindu-i-se în gură cuvinte, cari nu numai că n'ar fi menite a mijloci în sensul împăcării nemulțumirilor dintre partide și dintre popore, dăr ară contribui numai a le înăspri și mai tare și cari cuvinte ar mai fi de natură a pune pe Suverană în conflictă chiar și cu constituțiunea esistentă.

Foia ungrăescă povestese adecă, că Maiestatea Sa în decursul unei convorbiri private c'ună deputat ungră, după un prând, ce l'a dată la curte, s'ar fi interesat de maghiarisarea Slovacilor și ar fi exprimată dorința, ca legea pentru „Kișdedovuri”, care se crează acuma, să aducă rezultatele așteptate”.

Adevărat că în povestirea foiei șoviniste se vorbește numai de „lăptirea limbei maghiare” în Ungaria de nord, dăr însăși această foia arată în articolulă, ală căruia

cuprinsă îl reproducem mai jos, că sub „lăptirea limbei maghiare” înțelegă nimicirea dezvoltării naționale a poporelor nemaghiare prin crearea unui stat modern național maghiar. Acesta este identic cu maghiarisarea, și este contrară chiar spiritului constituțiunei esistente.

S'a accentuat de cătră puținii deputați, cari au combătut în camera deputațiilor proiectul de lege pentru Kișdedovuri, că printrinsul se răstornă bazele legi de naționalitate dela 1868, lege fundamentală, prin care se stabilește starea de drept public în statul ungar.

Ei bine, această lege indică o margine până unde se pôte estinde limba statului, admitându regule speciale în favoarea ei „numai întru câtă pretinde unitatea practică a guvernării și a administrațiunei și executarea justiției punctuale”.

„Legea trebuie să fiă lege” dăse Mocsary în dietă, „și celui ce aduce legea nu-i este iertat a dăce, că această lege nu trebuie băgată în sémă.”

Dacă cuvintele aceste au valoare pentru legislatori, cu câtă mai multă nu trebuie ținute în sémă de celă dintăiu factoră ală puterii în stat, de Suverană, care dă legilor sancțiunea?

Suveranul nostru, după ce a sancționat legea de naționalitate dela 1868, și-a exprimat în decursul tronului dela 10 Decembrie 1868 speranța, că credinciosii săi de limbă nemaghiară vor fi liniștiți vędându, că prin acea lege „statulă asigură fiăcărui cetățenă libertatea și dezvoltarea limbei sale materne în mod egal”.

Acesta n'a fost o conversațiă privată, ci o declarare serbătorească din înălțimea tronului. Cum ar puté dăr acum Monarchul nostru să vină să și exprime dorința, ca ceea ce garantăză acea lege esis-

tentă, să se nimicescă? Căci ce alta ar însemna ajungerea rezultatelor, ce le așteptă d-lă Csaky cu ai săi dela proiectul de lege pentru Kișdedovuri, decâtă nimicirea libertății și a dezvoltării limbei materne a poporelor nemaghiare?

Este lucru forte uricis și condamnaiblă din partea diarului „Budapesti Hirlop”, că trage în luptă partidelor și persona Monarchului, care ar trebui să fiă ferit de orice bănuieă de parțialitate și pe care n'ar trebui să-lă ajungă nici umbra presupuneri, că ar fi capabil de a influența în vr' o direcțiune opusă spiritului echității și a dreptății în stat, opusă chiar constituțiunei esistente.

Dacă însă kossuthistiloră dela „Budapesti Hirlop” le-a fost întru nimic de a trage în discuțiă persona Monarchului, numai ca prin această să ne terorizeze pe noi Românii, cari ne-amă ridicat glasul în potri va proiectului de lege pentru Kișdedovuri, atunci afe că nu și-au găsit omenii și că nu este putere lumescă, care să potă sdruncina în peptul Românului credincios și leală iubirea nestrămutată și nesecată cătră limba și naționalitatea sa, de care numai mortea îl va puté despărți!

Protest în contra Kișdedovurilor.

Făgăraș, 24 Februarie. Alegătorii românii din cercurile electorale ale comitatului Făgărașului, întruniți la 20 Februarie în conferință în număr de 600, au protestat serbătorește în contra proiectului de lege referitor la asilele de copii. Cuvântul preșidial de deschidere, precum și cuvântul referitor la proiectul de rezoluțiune s'a ascultat cu mare încordare și insufletire, fiind întrerupte cu dese strigări de „să trăiescă”.

Basiliu Rațu.

Iuliu Danu.

Adunarea alegătorilor români în Băsesel.

(Fine.)

D-lă Georgiu Popă, continuându, dăce:

S'a adusă în anul 1868 și o lege așa numită a naționalităților, din care guvernulă nimic în duce la îndeplinire. După legea aceea amă fi noi Românii în drept să avem în totă țera vre-o 20 de fișpani prin comitatele locuite de Românii, dăr nu avem, decâtă ună singură vicișpan în totă țera. Ici colea câte ună bietă solgabisă, care însă e silită să se renege pe față și în fapte, ér în cele mai multe comitate și chiar și în comitatul Sălăgiu, unde noi Românii suntem 2/3 părți din locuitori, nu avem nici ună deregătoră administrativă.

Totă după legea aceea datoră ar fi guvernul țerei să ne facă școli cu limba de propunere română, și să aplice profesori români, dăr în loc să și împlinească datorința această, nu lasă pe Românii să edifice școli nici din averea loră proprie, cum au pășit frații noștri din Arad și din Caransebeș; — din contră, și pe care le avem, se nisuesce a ni-le lua și a le maghiarisa, cum a făcută mai curendă cu gimnasulă din Beiuș și este pe cale să se facă cu gimnasulă din Năsăud.

Datoră ar fi guvernul să ne spriginescă episcopii și școlele, pe cari le avem, dăr acestă sprigină îl face dependentă dela servițiile politice, și miculă ajutoră, ce-lă tinde ca elemosină episcopilor și unoră preoți de ai noștri, se acopere din multe milioane, ce contribuim noi.

Ar dori a ne fonda chiar și episcopii, a la Dorog, cu scopulă vedită de a ne desnaționalisa, unculă noroc, că nefindule limba canonisată, n'a putut primi învoirea sfântului scaună dela Roma.

Mai fact și școle, bunióră ca în vecinătatea noastră, în miculă Ulciugă, sată mestecată cu locuitori români și maghiari, școle așa numite de stat, dăr nu cu limba de propunere română, cum dispune legea, și nu în comune, unde s'ar puté și Românii folosi de ele.

S'a fondat și ună gimnasiu în ve-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(3)

Viscolulă.

Novelă de Alex. Puskin, trad. de Ucu Paolo

Dăr să ne întorcem la bravii locuitori din Nienaradovo și să vedem ce se petrece la densă.

Nimic.

Bărăna părechă se sculă și se duse în camera de locuită. Gavriilo Gavrilovic în scufa sa de năpce și cu-o jachetă căldură, Prasskovia Petrovna într'ună halată căpușită cu vată. Samovarulă fu adusă înăuntru, ér Gavriilo Gavrilovic trimise pe servitorea sa la Maria să se informeze cum se află și cum a durmită. Servitorea se întorse cu vesta, că domnișora n'a avut o năpce bună, dăr că acum se află mai bine și îndată va veni jos.

Și într'adevăr îndată se deschise ușa și Maria Gavrilovna întră înăuntru și-i poftă tatălă ei și mamei sale o „bună dimineță”.

„Cum stai cu durerea de capă, Maria?” o întrebă Gavriil Gavrilovic.

„Mai bine, tată”, răspunse Maria.
 „Pôte și s'au trasă durerile de capă din fumulă dela cuptor”, dăse Prasskovia Petrovna.

„Se pôte, mamă”, răspunse Maria.
 Dău trec în fericire, dăr în năpcea următore Maria se îmbolnăvi. Trimiseră la orașă după ună medică. În sêra următore sosi acesta și o află pe bolnavă în delir. O apucară friguri violente și biata în decurs de 14 zile era între viată și mărte.

Nimenea din casă nu avea presimțire despre fuga plănuită. Epistola scrisă în sêra trecută a ars'o. Cameriera nu trădase nimic temându-se de mânia stăpânilor. Preotulă, fostulă sergentă-cornetă, mustaciosulă geometru și tinărulă ulană de asemenea fură discreti, și adecă nu fără motivă. Visitiulă Tereșka nici odată nu scotea din gură vre-o vorbă de prisos, nici chiar în stare de bețiă, prin urmare secretulă fu păstrat cu credință, deși mai multă de-o jumătate duzină de persone fură părtași la complot.

Dăr în delirulă ei, descoperi Maria însuși secretulă ei. Cuvintele ei era

atâtă de fără șir, încâtă chiar mama ei, care nu se depărta nici ună momentă de patulă ei, numai atâtă pută înțelegi, că ficia ei e amoreată până la mărte în Vladimir Nicolajevic, și că probabilă amorulă acesta ară fi causa bollei sale.

Ea se sfătui cu bărbatu-său și cu căți-va vecini și toți unanimă ajunseră la rezultatulă, că Mariei Gavrilovna așa i-a fostă ursită; că nimeni nu scapă de ce i-a fostă scrisă, că sêrăcia nu e rușine, că nu se căsătorește cineva cu bogăția, ci cu bărbatulă ș. a. E lucru minunat, cum influențază atâtă de măngăietor principiile morale, când noi nu suntem în stare să aflăm nimic ca să scusăm purtarea noastră.

Intr'aceea se restabili érašă tinera damă.

Vladimiră deja de multă nu mai cercetase casa lui Gavriil Gavrilovic. Primirea, de care s'a fostă împărtașită mai înainte, îlă îngrozise. De aceea se mai hotărîseră, ca să trimetă pe cineva la densulă și să-i vestescă fericirea celă așteptă adecă — învoirea părintescă pen-

tru căsătoria loră. Dăr câtă de mare fu uimirea locuitoriloră din Nienaradovo, când ei în loc de răspunș primară o epistolă confusă, în care Vladimiră le împărtași, că nici odată nu le va mai călca în casă, și-i rugă, să uite pe nefericitulă, pentru care unica măngăere este numai mărtea.

Câteva zile după aceea aflară, că Vladimiră s'a întorsă la armată.

Acesta se întâmplă în anulă 1812.

Multă vreme nu cutezară să-i facă acestă cunoscută Mariei.
 Niciodată ea nu vorbea de Vladimiră. Când după câteva luni, află numele lui în lista celoră ce fură réu răniți la Borodino, leșină și părinții se temeau, că frigurile o voră apuca-o din nou. Dăr leșinulă din fericire nu avă urmări seriose.

Atunci o ajunse o nouă supărare. Gavriilo Gavrilovic muri, lăsându-o pe ea unică moștenitoare a întregi sale averi. Dăr moștenirea această nu pută mângăia. Durerea sermanei Prasskovia Petrovna era sinceră împărtașită și de ficia ei, care o asigură cu sfințeniă, că niciodată nu se va despărți de mamă-sa.

cinătaea noastră, în Baia mare, și acela fără limba de propunere română fără de vr'u profesor de naționalitate română. Noi deocă cu multă tradă și necasă putem creșce și învăța câte un profesor, acela neprimind aplicația aici acasă, este silită a lua lumea în cap și a se duce în alte țări, cum s'a întâmplat și cu profesorul Dr. Petru Dulf și alii.

Mai departe guvernul ni-a scos limba din toate oficiile dela tribunale, din comitate și chiar din comunele curate românești. (Așa este.) Ba totu prin lege ni-a băgat limba ungară în școlile noastre confesionale, pe cari le susținem noi din sărăcia noastră, ăr inspectorii școlari nu mai intrăbă, că ce progres au făcut școlarii în materia de învățământ, oi numai, că câtă știu ungueresce.

A suspendată autonomia comunelor, după care comunele prin reprezentanții săi își alegeau liberu pe juđi și notari. Astăđi în cele mai multe comune se denumesc, și mai vântos de notari se aplică în multe casuri străini veniți din totă lumea, cari apoi fură, înșelă comunele, — cu excepția celor onorabili, — cum s'a întâmplat de curând și în cercul nostru solgăbirăesc în Selsig și în Lelei; și apoi pentru faptele criminale în urma urmelor făcu responsabilă reprezentanța comunală și o silisce pe ea să desdauneze erariul păgubit. (Așa s'a întâmplat!) Și toate aste și multe altele, pe cari nu dispunem de timp a-le număra pe toate, se fac în numele „ideei de stat maghiar.“

În zilele aceste însă guvernul maghiar voesce să pună corină tuturor câte le-a făcut până acum, cu proiectul de lege despre „Kisdedovuri“, asile de copii, care proiect, deocă se va face lege prin sancționarea preinată, în fiesce care sată se va ridica un institut așa numit „Kisdedovó“, în care părinții sunt datorți a-și da și de și sub grea pedepsă, copilașii dela vrăsta de 3 ani până la 6 ani sub îngrijirea unei femei, despre care se dice în proiect, că trebuie să știe ungueresce, dără nu se dice nici cu un cuvânt, că este datore să știe și limba copiilor. (Nu ne trebuie! Nu ne trebuie!) Prin proiectul acesta se vatămă dreptul familiei, dreptul părinților de a dispune și de a creșce și îngriji pe copii nostri mititei.

Onorabili alegători! Toate aste se fac pe față și în dos, ca să fim debrăcați de naționalitatea noastră și se fac atunci, când conștiința națională este viuă și deșteptată la toate poporele din Europa, se fac esperimentări fără a pute obține rezultat, căci faptele aceste sunt fără basă de drept și morală, ba sunt în contra lor. Baronul Iosif Eötvös, fost ministru de culte al Un-

gariei, bărbat de stat din cei mai de frunte, care a ocupat locu lângă Deak și Andrásy, bărbat cu multă prudență, ocupându-se cu cestiunea naționalităților, a ăis: dați pace naționalităților nemaghiare, dați pace Românilor, că numai îi amăřiți, unguri totu nu-i faceți! (Nu vrem să fim!) Apoi mai sunt de felul acesta o mulțime de părer și de ale altor bărbați erudiți de altă naționalitate.

Onorabili alegători și frați Români! Eu sunt de convingere, că în cele pertractate în șirul cuvântării acesteia, sine sira et studio, provocându-mă numai la fapte și la legi desăvirșite, n'am făcut alta, decât am înfațisat faptele și tendințele guvernului maghiar, după părerea noastră, păgubitore și desastrose. Scopul meu final a fost și este a opri pe Maghiari în calea, pe care mergându mai departe, ne vor duce țera în prăpastiă, ne vor căsa mari și ne spuse catastrofe, căci în urmă le mai aducă aminte de axioma istoriei, după care nimic nu-i nou pe sub soare, nimic nu este, ce n'a fost, istoria în sine și pe sine se repetă și deocă este așa, este mai departe și aceea o adevărată axiomă, că de când e lumea, până în zilele noastre, asemenea fapte totdeuna au avut asemenea rezultate. Tendințele de maghiarizare încă nu sunt nouă, ele s'au început în anii trei deei, înainte de revoluție și ne-au condus țera la revoluția din 1848 și la catastrofa dela Vilagos și chiar pentru ca asta să nu se mai întâmple, noi, neavându altă putere, să primim următoarea:

Rezoluțiune.

„Considerându, că proiectul de lege pentru asilurile de copii, prezentat dietei ungueresce:

intră, în contra tuturor drepturilor naționale și morale, cu mijloc silnice în sanctuarul familiei spre stricăciunea sufletescă și trupescă a viitoarelor generațiuni;

face obiectu de espedient politicu din copii nostri;

impune comunelor nemaghiare nouă și grele sarcini în interesul rău înțeleș al unei minorități naționale și; străbate în sanctuarul religionar: Alegătorii români din cercul electoralu Sălagiu Cehă intruniți în conferență electorală protestază sərbătoreșce în contra vătămării comisă prin numitul proiectu de lege față cu drepturile naționale ale poporelor nemaghiare din patriă; de clarându acestu proiectu de lege păgubitore și primejdiosu atăt din punctu de vedere moralu și pedagogicu, cât și în privința sanitară și economică, fiindu numai un espedientu de maghiarizare“

Acestu proiectu s'a primită nestrămutat de cătră intrăga adunare, ăr

vorbirea d-lui G. Popu a fost urmată de vii aplause și repeșite urări de „să trăiescă“.

În urmă, ridicându-se din nou Meceenatele Românilor nostri, îi invită pe toți la mesă-i ospitală; le mulțamesce, că precum în alte rânduri, așa și acum, l'au ascultat cu drag și au venit să ia parte la acestu protestu solemn.

Nu amintesu toatele, ce s'au ținut după terminarea conferinței la masa cea bogată, toate au isvorit din inimă curată și toate au fost rostite cu gându bun.

Sera cătră 6 ore, toți ne amă depărtați, apoi mării în internul nostru pentru atătea uneliri de maghiarizare, pentru atătea sforțări șovinistice, dără ne-am depărtați consciu și tari în creștință, că zadarnice sunt ori-ce sforțări.

Imi vine în minte ceea ce a ăis exdiotatorul și nenorocitul Kossuth cătră Otto Hermann despre femeia română:

„Vatra părintescă și nu școlă, este biserica naționalității și femeia, mama, ea e preotulu, sub mână căreia foculu vestalinu al naționalității nu se poate stingă“.

Pentru stingerea acestui focu vestalin se ostenesce pompierul Csáky, dără zadarnică va rămâne incercarea lui. Foculu naționalității în veșt nu se va stinga și femeia română, mama, va fi pururea sentinela.

Emil Branu,
notarul conferinței.

Convocare.

Alegătorii români din cercul electoral al Trascăului sunt rugați a se presenta la conferința ce se va ține Sămbăta în 28 Februarie st. n. a. c. la 10 ore a. m., în sala „hotelului mare“ din Cămpeni.

Obiectul conferinței este: 1) Reorganizarea clubului electoralu. 2) Declarațiunea referitoare la proiectul de lege pentru asilele de copii.

Cămpeni, 21 Febr. 1891.

Dr. Basiliu Preda. Romul Furdul.

SORILE DILEI.

Administrația de stat. La începutul săptămănei viitoare, ministrul Szapary va presenta dietei proiectul de lege privitor la trecerea administrației comitatelor în mâna statului. Un altu proiectu privitor la modificarea instituției juđilor și procurorilor, se va pune în dietă câtă mai curând la ordinea zilei. În sensul acestui proiect, vor pute depune esamenul de jude numai juristii, cari au învățat drepturile la o univesitate din patriă.

Adunarea alegătorilor români în Alba-Iulia, ce s'a ținut la 7 (19) Februarie, a fost cercetată de peste 500 de alegători. Președinte al adunării a fost d-lu canonicu din Blășiu Dr. Ioan Rațu. Au mai vorbit d-nii: R. Pătița, L. Csato și I. M. Moldovanu. Proiectul de rezoluțiune l'a prezentat d-lu V. Hossu. Raportu detaliat vom publica în numărul de mâne.

Școlă română în Remetea. Foile ungueresce comunică o corospondență din Remetea, comitatul Timișu, în care se critică aspru școlă română de acolo. Se dice, că în timp de 9 ani au funcționat la această școlă ca la 8—9 învățatori, dără toți au fost numai provisorii și n'au făcutu nici un progres. Nici generațiunea tinără, nici cea bătrână nu știe scrie și citi. În timpul de față lipsesc învățatorii și în locul lui propune într'o săptămână preotulu Nicolau Petrescu, ăr în altă săptămână preotulu Demetriu Ivanescu. Ceea ce însă mai mult îl scandalizează pe „patrioticulu“ corospondent este împrejurarea, că preotulu Petrescu „nu știe ungueresce nici un cuvânt“ și apoi mai adauge și aceea, că el nu vře să primescă în școlă și pe copii servitorilor de la domeniul de acolo, din causă, că aceia nu sunt Români.

Noi scim, ce valoare au acusațiunile șovinistilor și de aceea nu putem pune pe ele nici un preț. În ce privește însă progresul în școlă, vor face bine respectivele noastre autorități școlare, deocă se vor interesa despre adevărată stare a lucrului.

Convenția de căi ferate cu România. Cetim în „Neue freie Presse“, că Sămbăta trecută au început la Viena în ministeriulu austriacu de comerț tratările asupra unei nouă convențiuni de căi ferate cu România, pentru regularea comunicațiunei între ambele căi ferate în stațiunea comună Ițani dela frontieră. Guvernul român este reprezentat la aceste tratări prin secretarul generalu din ministeriulu de esterne, D-lu A. Lachovary și directorulu gen. al căilor ferate române, D-lu G. Duca. După subsemnarea nouă convențiuni, delegații români se vor răntorce la Bucuresc, de unde apoi în curând vor pleca la Pesta de asemenea pentru renoirea convențiunei privind comunicațiunea ferată prin punctulu Predealu, precum și pentru a se înțelege asupra unei convențiuni cu privire la juncțiunile dela pasulu Turnu-Roșu și Ghimeșu, guvernul român fiindu decis a construi linii ferate până la aceste puncte de juncțiune.

„Admonițiune regescă“.

„Budapesti Hirlap“ dela 22 Februarie publică un articolu de fond sub

Ele părăsiră Nienaradovo, privescerea atătoru amintiri triste, și se așară la o altă moșă.

Peșitorii în curându încunjură pe drăgălașa și bogata moștenitoare. Dără ea nu da nimenuia dintre dășii, nici cea mai mică speranță. Mamă-sa din când în când o îndupleca, să alăga pe unul dintre ei, dără atunci Maria Gavrilovna da numai din cap și se pune pe gânduri. Vladimiru nu mai trăia; el muri la Moseva în preșua intrării Francilor. Maria îi păstra cu sfințenie amintirea — adecă ea păstra totă ceea ce-i aducea aminte de dășii: cărțile, pe cari le cetise el odinioară, desemnurile sale, notele și poeziile, ce le scrisese el pentru ea. Vecinii, cari aflară acostă, se minunau de o astfel de fidelitate și așteptau cu curiositate pe eroulu căruia în fine îi va succede, să învingă statornicia plină de mărirea a acestei Artemisia virgină.

Intr'aceia războiul se fini cu gloriă. Regimentele noastre se întorseră din străinătate. Poporul alerga înaintea lor. Musicele cântau ca cântece de triumf.

„Vive Henri-quatru“, valsuri tiroleșe și arii din Joconda. Câmpurile de război, transformă în bărbați pe aceia cari plecară în război numai ca copii, și ei se întorceau acum în patriă împodobiți cu medalii. Peste tot se vedeau soldații vorbindu vesel unulu cu altulu, amestecându într'una în convorbirile lor cuvinte franceșe și germane.

Timpu neuitat! Timpu al gloriei și al entuziasmului! Ce puternică bătea inima rusescă la cuvântulu „patriă!“ Ce dulci erau lacrimile revederei! Cătu de uniți eram noi atunci în sentimentulu mândriei naționale și câtă de bine șiam să-lu unim cu iubirea cătră împăratulu!

Și pentru acesta însuși — ce momentu!

Femeile, femeile rusesce erau atunci fără părechă. Melancolia lor obicnuită dispăruse. Insufleșirea lor era într'adeveru fărmedătoare, când alergau înaintea invingătorilor cu strigăte de „ura!“

„Aruncându în sus bonetele!“

*) Veđi comedia de Griboiădoff: Nefericirea de a fi omu cu minte“, act. 2. scena 5.

Care dintre ofierii nostri de atunci, n'ar fi recunoscută, că cea mai bună și cea mai preșiosă resplăță i aștepta din mâniile femeilor rusesce?...?

În timpul acesta strălucit pe trecerea Maria cu mama ei în liniște la țera. Ea nu vedea cum sərbătoreau amându capitalele armate răntorsă, dără în orașele din provincie și la țera ajunsesse entuziasmulu generalu la unu grad și mai mare. Aparițiunea unui ofieru într'unu orașelu dela țera era unu adevăratu triumfu, și vai de amantulu, care era numai într'unu costum civilu.

Amu împărtășit deia, că Maria cu totă nepăsarea ei, ca și mai înainte era și acum încunjurată de admiratori. Dără toți trebuira să se retragă, când apăru la moșă rănitulu căpitanu de husari Burmin cu ordinulu Sf. George în butonieră și cu o „palore interesantă“ după om susțineau damele tinere de acolo. El era cam de 26 de ani. Eșise din serviciulu militar și se întorcea la bunurile sale, cari erau vecine cu moșia Mariei. Maria îl distingea într'unu modu deosebitu. De regulă perduță în cugetări

triste, în preșea lui ea se însenina. Nu se pôte dice, că chocheta cu el; deocă însă ar fi observat'o unu poșt, ar fi ăis:

„Se amor non è, che dunque?“

Burmin ără într'adeveru unu tănăru foarte plăcutu. Elu posedă cu prisosut ceea ce place tuturor femeilor: unu amestec de tact și de bună educațiune — unu bărbat fără nici o pretensiune, și totuși cu-o dosă mică de sarcasm. Purtarea lui față cu Maria era simplă și nesilită: ori-ce ar fi ăis și ar fi făcutu ea, sufletulu și ochii lui o urmăreau. Manierele sale erau modeste și plăcute, dără fama susținea, că el fusese odinioară un mare perde-vere, acesta însă nicodcum nu putea să-istrică în ochii Mariei, care — ca toate damele tinere — era în totdeuna și cu totă plăcerea gata de a ierta toate nădrăvniile, cari erau simptomele unui caracteru înfocatu și temeraru.

(Va urma).

Cursul pieteii Braşov

din 24 Februarie a. e. 1891

Table with 2 columns: Item (e.g., Saxeote româneşti, Argint românesc) and Price.

Cursul la bursa de Viena

din 23 Februarie st. n. 1891.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta de aură 4%, Renta de hârtie 5%) and Price.

Table with 2 columns: Item (e.g., ostă ungare, Amortisarea datoriei căilor ferate) and Price.

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Preţul abonamentului este:

Table with 2 columns: Subscription type (e.g., Pentru Austro-Ungaria, Pentru România şi străinătate) and Price.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Table with 2 columns: Subscription type (e.g., Pentru Austro-Ungaria, Pentru România şi străinătate) and Price.

Abonamentele se fac mai uşor şi mai repede prin mandate poştale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită şi a arăta şi poştă ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Avisul d-ilor abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţi ca la reînnoirea prenumeraţiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal şi numerii de pe faşia sub care au primit diarul nostru până acum.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită şi să arate şi poştă ultimă.

Totodată facem cunoscută tuturor D-ilor abonaţi, că mai avem din anii trecuţi numeri pentru complectarea colecţiunilor „Gazetei“, precum şi câteva întregi colecţiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administraţiune în casă de trebuinţă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octombrie 1890.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Budapesta, Braşov, Sibiu, etc., including train numbers and times.